

FEEST-CANTATE

gezongen door gemengd
koor van plm. 250 zangers en zangeressen.

Tekst van JOS. v. SEGGELEN — Muziek van C. JACOBS

Misereor super turbam....

Over zijn leven brandt in laaien gloed
Het Christuswoord der wildernis.
't Is dankbaarheid, die daarvan zingen doet...

Daar trok door grauwe dagen
Een arbeidsvolk-in-druk,
Bij zwaar en somber dragen
Van 't bijkans slavenjuk.

Door tijd, die diepe wonden
Sloeg in gezin en staat:
Eénkamerhuizen stonden
In troostelooze straat.

Er was in 't werkersleven
Zoo weinig blijde klank,
Zoo weinig hooger streven,
Zoo felle greep naar drank.

De jonge priester zag het groote leed,
En in zijn ooren klonk het dof gemor
Der menigte gelijk een zielekreet;
Zijn scherpe blik werd zacht: Misereor!

Met opgeheven handen treedt hij voor
De massa, schouwend in bewogenheid.
Zijn priesterstem klinkt boven 't wilde koor
Zijn stem, die smeekt, die roept, die vraagt, die leidt.

Kloek aangevangen,
Met diep verlangen,
Den grooten strijd.
Hij wint vertrouwen
En hij gaat bouwen
Aan nieuwen tijd.

In huisgezinnen
Brengt hij weer binnen
De blijde lach.
Onrust gebannen
Naast roode pannen
Een blauwe vlag.

Herboren vreugde
En oude deugden
In werkersklas.
Blij juichend spreken
Een naam, een teeken:
Sobriëtas.

Ons blauwe vaandel draagt het kruis
Van overwinning in ons huis,
Om ieders kruis te dragen.
Dat maakt ons offer tot een feest
Een geeft ons hart den goeden geest
Om dezen strijd te wagen.

Misereor super turbam....

Er ging door de landen en over de zee
Een Rerum Novarum geluid.
Een woord tot een wereld van weelde en wee
Een wekroep: Omhoog en vooruit!

De priester in Twente boog dankend zich neer;
Dat woord, o hij had het verwacht:
Het was als de stem in den storm op het meer.
Hij trilde van stijgende kracht.

Mijn volk der fabrieken, zoo fluisterde hij,
't Was heel stil in 't priestergemoed,
Mijn volk der fabrieken, kom, moedig en vrij
Den wordenden tijd tegemoet.

Dan trad hij naar buiten met sterker elan,
Zijn roep tot verzamelen klonk:
Klaar zag hij de lijn van het Leosche plan.
De massa vertrouwen hem schonk.

Zoo werd hij de voerman, de stuwer, de daad.
Die daad heeft tot vrucht zich gezet:
Over deze ure vol dankbaarheid gaat
Klank van honderduizenden tred.
